

Sygnatura akt II Ca 746/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 30 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział II Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia SSO Wojciech Damaszkowski

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko Z. W., E. W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 20 sierpnia 2013 r., sygn. akt IC 1549/12

I. apelację oddala;

II. zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 300 zł. z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej

Sygn. akt I Ca 746/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził solidarnie od pozwanych Z. W. i E. W. na rzecz K. K. kwotę 3.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 15 września 2011 r., dalej idące powództwo oddalił, zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 717 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu oraz zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 142 zł tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadka na rozprawie.

Sąd Rejonowy ustalił między innymi, że w dniu 4 sierpnia 2011 r. Z. W. i E. W. zawarli z K. K. umowę o dzieło, zgodnie z którą powód miał przeprowadzić koszulkowanie komina, uzupełnić jego braki, podłączyć wkład kominowy typu B. 36 kW do komina oraz wykonać instalację wodną z wpięciem do instalacji centralnego ogrzewania. Za wykonane prace K. K. miał otrzymać wynagrodzenie: 1.000 zł za koszulkowanie oraz 1.000 zł za wykonanie instalacji. Powód wykonał w znaczącej części zlecone mu prace, a ponadto wykonał prace związane z koszulkowaniem drugiego komina. Chcąc dokończyć prace powód przybył do pozwanych w dniu 16 sierpnia 2011 r., ale nie został wpuszczony na teren nieruchomości.

W tych okolicznościach sprawy Sąd I instancji ocenił, że strony w oparciu o przepis art. 627 kpc zawarły umowę o dzieło. Z mocy art. 639 k.c. zamawiający nie mógł odmówić zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie był gotów je wykonać, lecz doznał przeszkody z przyczyn dotyczących zamawiającego.

Strony umówiły się, że powód ma wykonać koszulkowanie komina (wpuszczenia rury żaroodpornej do komina) oraz uzupełnić braki komina. Przyjął sąd, że zakres prac obejmował również podłączenie wszystkich czujników oraz przygotowanie wkładu kominowego do normalnej pracy. Prace nie obejmowały natomiast zamurowania otworu w ścianie w kotłowni i położenia glazury. Opierając się na zeznaniach świadka A. K. sąd ustalił, że powód w praktyce zakończył prace przy instalacji grzewczej. Jako gołosłowne uznano w związku z tym twierdzenia pozwanych odnośnie braku wykonania jakichkolwiek robót przez K. K.. Nie znalazły również potwierdzenia w materiale dowodowym zarzuty pozwanych dotyczące porzucenia pracy przez K. K. i jego bezpodstawnego żądania wypłacenia zaliczki. Ostatecznie Sąd Rejonowy przyjął, że powód wykonał zdecydowaną większość umówionych prac, których nie mógł dokończyć na skutek uniemożliwienia mu dostępu do nieruchomości przez pozwanego. Zauważył przy tym sąd, że pozwany wykazał się właściwymi kwalifikacjami do wykonania prac, do których się zobowiązał.

W tej sytuacji za zasadne uznano roszczenia powoda co do kwoty 2.000 zł. Ponieważ K. K. wykonał również na prośbę pozwanego koszulkowanie drugiego komina to z mocy art. 628 § 1 k.c. należało mu się wynagrodzenie za wykonanie dzieła w dalszej kwocie 1.000 zł i w związku z tym zasądzono od pozwanych na rzecz powoda solidarnie kwotę 3.000 zł z odsetkami od dnia 16 sierpnia 2011 r.

Na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążono pozwanych kosztami procesu na rzecz powoda, a na podstawie art. 113 u.k.s.c. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kosztami stawienia świadka na rozprawę.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodzili się pozwani zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości i zarzucając mu:

1. sprzeczność ustaleń sądu z treścią materiału dowodowego polegająca na uznaniu przez sąd, że przyjmujące zamówienie gotów był wykonać dzieło, lecz doznał przeszkody z przyczyn dotyczących zamawiającego i w konsekwencji zastosowanie art. 639 kc, podczas gdy materiał dowodowy wskazuje, że powód bez przeszkód mógł kontynuować rozpoczęte prace;
2. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią materiału dowodowego polegająca na uznaniu przez sąd, że powód wykonał u pozwanych 95% prac objętych umową z dnia 4 sierpnia 2011 r.

Na tej podstawie skarżący wnieśli o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa na koszt powoda ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powoda wniósł o jej oddalenie i obciążenie pozwanych kosztami zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym w związku z czym uzasadnienie sądu drugiej instancji, w sytuacji gdy sąd ten nie przeprowadzał postępowania dowodowego, powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Apelacja w postępowaniu uproszczonym ma charakter ograniczony, w odróżnieniu do apelacji pełnej z jaką mamy do czynienia w trybie „zwykłego” postępowania procesowego. Funkcją apelacji ograniczonej nie jest ponowne rozpoznania sprawy lecz jedynie – w zakresie zgłoszonych przez skarżącego zarzutów – ocena trafności orzeczenia. Sąd Odwoławczy ocenia zaskarżone orzeczenie z punktu widzenia jego zgodności z materiałem zgromadzonym w sprawie.

Z przyjęciem koncepcji apelacji ograniczonej wiąże się ten skutek, że stosownie do art. 505⁹ § 1 kpc apelację taką można oprzeć jedynie na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy.

Zawodowy pełnomocnik pozwanych formalnie zarzucił w apelacji naruszenie art. 639 k.c. jednak generalnie oparł swoją apelację na sprzeczności istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Tymczasem w ocenie Sądu odwoławczego Sąd Rejonowy poczynił w sprawie poprawne ustalenia faktyczne i wprowadził z nich racjonalne i logicznie uzasadnione wnioski. Jak wynika z treści art. 233 § 1 kpc Sąd uprawniony jest do oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. W ramach przyznanych mu uprawnień sąd władny był zatem ocenić dowody zgromadzone w sprawie zgodnie ze swoim przekonaniem i doświadczeniem życiowym. Ocena ta została wszechstronnie i logicznie uzasadniona. Sąd Odwoławczy ją podziela uznając za bezstronną, racjonalną i wszechstronną. Poza sporem jest bowiem, że strony zawarły umowę o dzieło i powód przystąpił do jej wykonania. Powód przedstawił dokument (k-61) z którego wynika, że K. K. jest autoryzowanym monterem instalacji wkładów kominowych firmy (...). Przedstawił również referencje (k-32) Naczelnika (...)(...)- (...), iż wykonywane przez niego prace polegające na budowie i instalacji kominka grzewczego wykonane zostały właściwie. Z treści tych dokumentów wynika, że powód posiadał kwalifikacje do wykonania prac, których się podjął.

Prawidłowo Sąd I instancji oparł się na zeznaniach świadka A. K.. Jest to osoba, która wykonywała dalsze prace w nieruchomości pozwanych. Posiada wykształcenie wyższe techniczne i prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług hydraulicznych. W sposób obiektywny i kompetentny świadek (wnioskowany zresztą przez pozwanych) wskazał, że prace przy instalacji grzewczej były praktycznie skończone. W jego ocenie wszystkie prace powoda wykonane były fachowo. Zresztą świadek A. K. zeznał, że na rzecz powodów wykonywał również dodatkowe prace za które, mimo zapewnień, pozwani mu nie zapłacili.

Przeciwne powyższym ustaleniom twierdzenia i ocena prawna zawarte w apelacji nie są zatem uzasadnione. Sąd Rejonowy, jak już wspomniano, prawidłowo i wyczerpująco dokonał w sprawie ustaleń faktycznych. Należycie ocenił materiał dowodowy oraz zastosował właściwe przepisy prawa materialnego.

Z powyższych względów apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu (art. 385 kpc). Na podstawie art. 98 § 1 kpc zasądzone od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 300 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.